

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

16. června 2011 *

Ve věci C-462/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 20. listopadu 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 25. listopadu 2009, v řízení

Stichting de Thuiskopie

proti

Opus Supplies Deutschland GmbH,

Mijndert van der Lee,

Hananja van der Lee,

* Jednací jazyk: nizozemština.

SODNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský (zpravodaj) a T. von Danwitz, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. prosince 2010,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Stichting de Thuiskopie T. Cohenem Jehoramem a V. Rorsch, advocaten,
- za Opus Supplies Deutschland GmbH, jakož i za M. van der Leea a H. van der Lee D. Visserem a A. Quaedvliegem, advocaten,
- za belgickou vládu T. Maternem a J.-C. Halleuxem, jako zmocněnci,
- za španělskou vládu N. Díaz Abad, jako zmocněnkyní,

- za litevskou vládu D. Kriaučiūnasem a L. Liubertaitė, jako zmocněnci,

- za rakouskou vládu E. Riedlem a G. Kunnertem, jako zmocněnci,

- za finskou vládu J. Heliskoskim, jako zmocněncem,

- za Evropskou komisi A. Nijenhuisem a J. Samnadda, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 10. března 2011,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 5 odst. 2 písm. b) a odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

- 2 Tato žádost byla podána ve sporu, v němž proti sobě stojí Stichting de Thuis kopie (dále jen „Stichting“) na jedné straně a Opus Supplies Deutschland GmbH (dále jen „Opus“), M. van der Lee a H. van der Lee, dva jednatele této společnosti, na straně druhé a jehož předmětem je úhrada poplatku společností Opus za účelem financování spravedlivé odměny vyplácené nositelům autorských práv na základě výjimky pro rozmnožování k soukromému užití (dále jen „poplatek za soukromé rozmnožování“).

Právní rámec

Směrnice 2001/29

- 3 Devátý, desátý, třicátý první, třicátý druhý, třicátý pátý a třicátý osmý bod odůvodnění směrnice 2001/29 znějí takto:

„(9) Jakákoliv harmonizace autorského práva a práv s ním souvisejících musí vycházet z vysoké úrovně ochrany, jelikož taková práva jsou pro duševní výtvořiny zásadní. Jejich ochrana napomáhá zajistit udržení a rozvoj tvořivosti v zájmu autorů, výkonných umělců, výrobců, spotřebitelů, kultury, průmyslu a široké veřejnosti. Duševní vlastnictví bylo proto uznáno za nedílnou součást vlastnictví.

(10) Mají-li autoři nebo výkonní umělci pokračovat ve své tvůrčí a umělecké činnosti, musí dostat za užití svého díla přiměřenou odměnu, stejně jako výrobci, mají-li tuto činnost financovat. [...]

[...]

(31) Mezi různými skupinami nositelů práv stejně jako mezi různými kategoriemi nositelů práv a uživatelů chráněných předmětů ochrany [uživatelů předmětů ochrany] musí být zajištěna přiměřená rovnováha práv a zájmů. [...]

(32) Tato směrnice stanoví vyčerpávající výčet výjimek a omezení práva na rozmnožování a práva na sdělování veřejnosti. Některé výjimky nebo omezení jsou použitelné popřípadě pouze u práva na rozmnožování. To patřičně zohledňuje rozdílné právní tradice v členských státech, přičemž je zároveň zajištěno fungování vnitřního trhu. Členské státy by měly dospět k jednotnému používání těchto výjimek a omezení, které bude v budoucnu při přezkoumávání prováděcích právních předpisů hodnoceno.

[...]

(35) V určitých případech výjimek nebo omezení by nositelé práv měli získat spravedlivou odměnu jako přiměřenou náhradu za užití jejich chráněných děl nebo jiných předmětů ochrany. Při určování způsobu, podrobností a možné výše odměny je třeba vzít v úvahu konkrétní okolnosti každého případu. Při hodnocení těchto okolností by cenným kritériem byla možná újma nositelům práva vyplývající z dotyčného úkonu. V případech, kdy nositelé práv již získali platbu v jiné formě, například jako součást licenčního poplatku, nemusí přicházet žádná zvláštní nebo samostatná platba v úvahu. Výše spravedlivé odměny by měla brát ohled na míru využití prostředků technologické ochrany uvedených v této směrnici. V určitých situacích, kdy je újma způsobená nositeli práva minimální, nesmí [nemusí] vzniknout žádná povinnost platby.

[...]

(38) Členským státům by mělo být povoleno stanovit výjimku nebo omezení týkající se práva na rozmnožování v případě určitých druhů rozmnožování zvukových, obrazových nebo audiovizuálních materiálů pro osobní užití, pokud jsou tato výjimka nebo omezení doprovázeny spravedlivou odměnou. Tato výjimka nebo omezení mohou zahrnovat zavedení nebo pokračování systémů odměn jako náhrady za újmu způsobenou nositelům práva. [...]"

4 Článek 2 směrnice 2001/29 nadepsaný „Právo na rozmnožování“ stanoví:

„Členské státy stanoví výlučné právo udělit svolení nebo zakázat přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jakýmkoliv prostředky a v jakékoli formě, vcelku nebo po částech:

a) pro autory v případě jejich děl;

b) pro výkonné umělce v případě záznamů jejich výkonů;

c) pro výrobce zvukových záznamů v případě jejich zvukových záznamů;

d) pro výrobce prvotních záznamů filmů ve vztahu k originálům a rozmnoženinám jejich filmů;

e) pro vysílací organizace v případě záznamu jejich vysílání, ať už po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání pomocí kabelu nebo družice.“

5 Článek 5 téže směrnice nadepsaný „Výjimky a omezení“ ve svém odst. 2 písm. b) stanoví:

„Členské státy mohou stanovit výjimky nebo omezení práva na rozmnožování podle článku 2 v těchto případech:

[...]

b) u jakýchkoliv rozmnoženin na jakémkoliv nosiči vytvořených fyzickou osobou pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční, a to za podmínky, že nositelé práv získají spravedlivou odměnu, která, pokud jde o dotyčné dílo nebo předmět ochrany, bere ohled na použití nebo nepoužití technologických prostředků uvedených v článku 6.“

6 Článek 5 odst. 5 uvedené směrnice stanoví:

„Výjimky a omezení stanovené v odstavcích 1, 2, 3 a 4 mohou být použity pouze ve zvláštních případech, které nejsou v rozporu s běžným způsobem užití díla nebo jiného předmětu ochrany a nejsou jimi nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositele práv.“

Vnitrostátní právní úprava

- 7 Článek 16c odst. 1 až 3 zákona o autorském právu (Auteurswet, *Staatsblad* 2008, č. 538) stanoví:

„1. Za porušení autorského práva k literárnímu, vědeckému či uměleckému dílu se nepovažuje rozmnožení celého díla nebo jeho části na nosiči určeném k rozmnožování díla, pokud k rozmnožení dojde za účelem, který není přímo ani nepřímo komerční, a pokud slouží výlučně k vlastní praktické přípravě nebo k vlastnímu studiu či využití fyzickou osobou, která tuto rozmnoženinu pořídí.

2. Za rozmnožení ve smyslu odstavce 1 se vybírá spravedlivá odměna pro autora nebo jeho právní nástupce. Tuto odměnu je povinen uhradit výrobce nebo dovozce nosičů ve smyslu odstavce 1.

3. Výrobci tato povinnost úhrady vzniká v okamžiku, kdy lze jím zhotovené nosiče uvést na trh. Dovožci tato povinnost vzniká v okamžiku dovozu.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 8 Jak vyplývá z čl. 16c odst. 1 zákona o autorském právu, Nizozemské království do svého vnitrostátního práva zavedlo výjimku pro rozmnožování k soukromému užití. Poplatek za soukromé rozmnožování platí podle odstavce 2 téhož článku výrobce nebo dovozce nosiče určeného k rozmnožování.

- 9 Stichting je nizozemská organizace pověřená vybíráním poplatku za soukromé rozmnožování.
- 10 Opus je společnost se sídlem v Německu, která prostřednictvím internetu uvádí na trh prázdné nosiče určené k rozmnožování, tj. nosiče nenahrané. Při své činnosti se zaměřuje zejména na Nizozemsko, a to prostřednictvím internetových stránek v nizozemském jazyce orientovaných na nizozemské spotřebitele.
- 11 Kupní smlouva, kterou vypracovala společnost Opus, stanoví, že zadá-li nizozemský spotřebitel objednávku online, tato objednávka se zpracuje v Německu a zboží zašle z Německa do Nizozemska provozovatel poštovních služeb jménem zákazníka a na jeho účet, ačkoli si služby tohoto provozovatele ve skutečnosti objednává společnost Opus.
- 12 Společnost Opus neplatí z nosičů informací dodaných svým zákazníkům do Nizozemska poplatek za soukromé rozmnožování ani v tomto členském státě, ani v Německu. Předkládající soud dále uvádí, že cena nosičů určených k rozmnožování, které jsou společností Opus takto uváděny na trh, nezahrnuje poplatek za soukromé rozmnožování.
- 13 Organizace Stichting, která tvrdí, že společnost Opus musí být považována za „dovozce“ ve smyslu zákona o autorském právu, a tedy za osobu povinnou k úhradě poplatku za soukromé rozmnožování, zahájila proti této společnosti u nizozemských soudů řízení o zaplacení tohoto poplatku.
- 14 S odkazem na ustanovení kupní smlouvy společnost Opus namítla, že co se týče nosičů určených k rozmnožování, které uvádí na trh, ji nelze považovat za jejich dovozce do Nizozemska. Společnost Opus tvrdí, že za dovozce je třeba považovat nizozemské kupující, tedy jednotlivé spotřebitele.

- 15 S tímto argumentem, který společnost Opus uplatnila na svou obranu, se ztotožnil nizozemský soud prvního stupně a poté i nizozemský odvolací soud, které odmítly návrh organizace Stichting na zaplacení poplatku. Organizace Stichting podala dovolání k předkládajícímu soudu.
- 16 Předkládající soud si klade otázku, zda je řešení sporu v původním řízení, k jakému dospěly uvedené soudy, v souladu se směrnicí 2001/29. Kdyby totiž měl být kupující, tj. jednotlivý spotřebitel, považován za dovozce, a tím i za osobu povinnou zaplatit poplatek za soukromé rozmnožování, pak by se tím podle předkládajícího soudu připustilo, že je tento poplatek ve skutečnosti nevymahatelný, neboť jednotlivého kupujícího lze v praxi stěží identifikovat. Předkládající soud si tak klade otázku, zda nemá být pojem „dovozce“ definován širěji, tedy nad rámec svého čistě jazykového významu, to znamená tak, že se přihlédně rovněž ke konečnému určení nosičů informací, které je zřejmé i prodejci, který jedná jako podnikatel.
- 17 Za těchto okolností se Hoge Raad der Nederlanden rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Poskytuje směrnice 2001/29[...] zejména ve svém čl. 5 odst. 2 písm. b) a odst. 5 kritéria k zodpovězení otázky, kdo má být podle vnitrostátních právních předpisů považován za osobu povinnou zaplatit ‚spravedlivou odměnu‘ ve smyslu čl. 5 odst. 2 písm. b)? Pokud [je odpověď na tuto otázku kladná], jaká jsou tato kritéria?
- 2) Ukládá čl. 5 odst. 5 směrnice 2001/29[...] v případě smlouvy sjednané na dálku, kdy je kupující usazen v jiném členském státě než prodávající, povinnost vykládat vnitrostátní právo tak široce, že alespoň v jednom z členských států, kterých se smlouva sjednaná na dálku týká, je ‚spravedlivou odměnu‘ podle čl. 5 odst. 2 písm. b) povinen platit podnikatel?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 18 V rámci první otázky se předkládající soud táže, zda ustanovení směrnice 2001/29, a zejména jejího čl. 5 odst. 2 písm. b) a odst. 5 musejí být vykládána v tom smyslu, že obsahují kritéria, jež umožňují určit, kdo má být považován za osobu povinnou uhradit spravedlivou odměnu na základě výjimky pro rozmnožování k soukromému užití.
- 19 Úvodem je třeba připomenout, že podle článku 2 směrnice 2001/29 členské státy v zásadě poskytnou autorům výlučné právo udělit svolení nebo zakázat přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jejich děl jakýmikoliv prostředky a v jakékoliv formě, vcelku nebo po částech.
- 20 Podle čl. 5 odst. 2 písm. b) téže směrnice však mohou členské státy stanovit výjimku z výlučného práva autora na rozmnožování jeho díla u jakýchkoliv rozmnoženin na jakémkoliv nosiči vytvořených fyzickou osobou pro soukromé užití a pro účely, které nejsou přímo ani nepřímo komerční (tzv. „výjimka pro rozmnožování k soukromému užití“).
- 21 Článek 5 odst. 5 uvedené směrnice však k zavedení výjimky pro rozmnožování k soukromému užití stanoví trojici podmínek, a sice že tato výjimka může být použita pouze ve zvláštních případech, dále že nesmí být v rozporu s běžným způsobem užití díla a konečně že touto výjimkou nesmí být nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositele autorského práva.

- 22 S ohledem na posledně uvedenou podmínku jsou tedy členské státy povinny při rozhodování o tom, zda do svého vnitrostátního práva zavedou výjimku pro rozmnožování k soukromému užití, upravit na základě čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29 úhradu „spravedlivé odměny“ ve prospěch nositelů práv (viz také rozsudek ze dne 21. října 2010, Padawan, C-467/08, Sb. rozh. s. I-10055, bod 30).
- 23 Pokud jde o odpověď na otázku, kdo má být považován za osobu povinnou k úhradě spravedlivé odměny, je třeba konstatovat, že ustanovení směrnice 2001/29 výslovně neupravují, kdo má uvedenou odměnu zaplatit, takže při určování, kdo je povinen ji uhradit, mají členské státy široký prostor pro uvážení.
- 24 Je však nutno připomenout, že Soudní dvůr již určil, že pojetí a výše spravedlivé odměny mají souvislost s újmou, která autorovi vznikla v důsledku rozmnožení jeho chráněného díla pro soukromé užití bez jeho svolení. Z tohoto úhlu pohledu musí být na spravedlivou odměnu nahlíženo jako na protiplnění za újmu způsobenou autorovi (výše uvedený rozsudek Padawan, bod 40).
- 25 Jak dále vyplývá z třicátého prvního bodu odůvodnění směrnice 2001/29 a z bodu 43 výše uvedeného rozsudku Padawan, je třeba zachovat „přiměřenou rovnováhu“ mezi právy a zájmy autorů, kteří mají nárok na spravedlivou odměnu, a právy a zájmy uživatelů předmětů ochrany.
- 26 Vzhledem k tomu, že osobou, která způsobila újmu nositeli výlučného práva na rozmnožování, je osoba, která pro soukromé užití pořizuje rozmnoženinu chráněného díla, ačkoli uvedeného nositele práv předem nepožádala o svolení, je tedy v zásadě tato osoba povinna nahradit újmu vzniklou v souvislosti s tímto rozmnožením tím, že bude financovat náklady na odměnu, která bude tomuto nositeli práv zaplácena (výše uvedený rozsudek Padawan, bod 45).

- 27 Soudní dvůr již ale připustil, že poněvadž je v praxi obtížné identifikovat soukromé uživatele a ukládat jim povinnost, aby nositelům práv poskytli náhradu za újmu, kterou jim způsobili, jsou členské státy oprávněny zavést k financování spravedlivé odměny „poplatek za soukromé rozmnožování“ nikoli k tíži dotyčných soukromých osob, nýbrž k tíži osob, jež disponují vybavením, přístroji a nosiči pro digitální rozmnožování, a které z tohoto důvodu právně nebo fakticky dávají toto vybavení k dispozici soukromým osobám nebo jim poskytují rozmnožovací služby. V rámci tohoto systému se povinnost zaplatit poplatek za soukromé rozmnožování vztahuje na osoby disponující tímto vybavením (výše uvedený rozsudek Padawan, bod 46).
- 28 Soudní dvůr dále upřesnil, že vzhledem k tomu, že uvedený systém umožňuje osobám povinným zaplatit poplatek za soukromé rozmnožování promítnout jeho výši do ceny za poskytnutí uvedeného vybavení, přístrojů a nosičů pro rozmnožování nebo do ceny za poskytnutí rozmnožovací služby, zátěž spojenou s poplatkem ponese v konečném důsledku soukromý uživatel, který tuto cenu platí, a to v souladu s „přiměřenou rovnováhou“, kterou je třeba nalézt mezi zájmy autorů a zájmy uživatelů předmětů ochrany (výše uvedený rozsudek Padawan, body 48 a 49).
- 29 S ohledem na předchozí úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že směrnice 2001/29, zejména její čl. 5 odst. 2 písm. b) a odst. 5, musí být vykládána v tom smyslu, že za osobu povinnou zaplatit spravedlivou odměnu upravenou v uvedeném odst. 2 písm. b) je nutno v zásadě považovat koncového uživatele, který soukromě pořídí rozmnoženinu chráněného díla. Členské státy však mohou zavést poplatek za soukromé rozmnožování k tíži osob, které dávají tomuto koncovému uživateli k dispozici vybavení, přístroje nebo nosiče k rozmnožování, neboť tyto osoby mají možnost promítnout výši tohoto poplatku do ceny za poskytnutí uvedeného vybavení, přístrojů nebo nosičů, kterou platí koncový uživatel.

Ke druhé otázce

- 30 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda v případě smlouvy sjednané na dálku mezi kupujícím a prodejcem vybavení, přístrojů nebo nosičů k rozmnožování jednajícím jako podnikatel, kteří jsou usazeni v různých členských státech, ukládá směrnice 2001/29 takový výklad vnitrostátního práva, který umožní, aby byla spravedlivá odměna vybrána od osoby jednající jako podnikatel.
- 31 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že čl. 5 odst. 5 směrnice 2001/29, který obsahuje kumulativně stanovené podmínky týkající se zejména použití výjimky pro rozmnožování k soukromému užití, jako takový neobsahuje nic, co by umožňovalo nějaký konkrétní výklad ohledně osoby, kterou je třeba považovat za osobu povinnou zaplatit spravedlivou odměnu ve prospěch autorů na základě výjimky pro rozmnožování k soukromému užití v rámci takové smlouvy uzavřené na dálku, jako je smlouva, o kterou jde ve věci v původním řízení.
- 32 Je však třeba připomenout, že z devátého bodu odůvodnění směrnice 2001/29 vyplývá, že si zákonodárce Unie přál, aby byla zaručena vysoká úroveň ochrany autorského práva a práv s ním souvisejících, jelikož taková práva jsou pro duševní výtvořivé díla zásadní. Jejich ochrana napomáhá zajistit udržení a rozvoj tvořivosti v zájmu autorů, výkonných umělců, výrobců, spotřebitelů, kultury, průmyslu a široké veřejnosti. Mají-li autoři nebo výkonní umělci pokračovat ve své tvůrčí a umělecké činnosti, musí tedy podle desátého bodu odůvodnění téže směrnice dostat za užití svého díla přiměřenou odměnu.
- 33 Z článku 5 odst. 2 písm. b) a z třicátého pátého bodu odůvodnění uvedené směrnice tak konkrétně vyplývá, že v členských státech, které zavedly výjimku pro rozmnožování k soukromému užití, musejí nositelé práv získat spravedlivou odměnu jako přiměřenou náhradu za užití jejich chráněných děl nebo jiných předmětů ochrany

bez jejich svolení. Zavedením výjimky pro rozmnožování k soukromému užití dále nemohou být podle odstavce 5 téhož článku nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy nositele autorského práva.

- 34 Z toho vyplývá, že tato ustanovení ukládají členskému státu, který ve svém vnitrostátním právu zavedl výjimku pro rozmnožování k soukromému užití, povinnost dosáhnout určitého výsledku v tom smyslu, že je tento stát povinen zajistit v rámci svých pravomocí, že bude skutečně vybrána spravedlivá odměna, která má autorům nahradit způsobenou újmu, zejména pokud tato újma vznikla na území uvedeného členského státu, neboť jinak by tato ustanovení pozbyla užitečného účinku.
- 35 Vzhledem k tomu, že koncoví uživatelé, kteří rozmnožují chráněné dílo k soukromému užití, ačkoli předem nepožádali nositele práv o svolení, a kteří tak nositeli práv způsobí újmu, jsou v zásadě povinni tuto újmu nahradit, jak již bylo uvedeno v bodě 26 tohoto rozsudku, lze předpokládat, že újma, kterou je třeba nahradit, vznikla na území členského státu, ve kterém mají tito koncoví uživatelé bydliště.
- 36 Z výše uvedeného vyplývá, že pokud členský stát ve svém vnitrostátním právu zavedl výjimku pro rozmnožování k soukromému užití a pokud koncoví uživatelé, kteří soukromě rozmnožují chráněné dílo, mají bydliště na jeho území, je tento členský stát povinen v rámci své územní jurisdikce zajistit, že spravedlivá odměna jakožto náhrada újmy vzniklé autorům na území uvedeného státu bude skutečně vybrána.
- 37 Ve věci v původním řízení je nesporné, že újma způsobená autorům vznikla na nizozemském území, neboť na něm mají bydliště kupující jakožto soukromí koncoví uživatelé chráněných děl. Rovněž je nesporné, že se Nizozemské království rozhodlo

zavést systém pro výběr spravedlivé odměny, kterou na základě výjimky pro rozmnožování k soukromému užití platí výrobce nebo dovozce nosičů určených k rozmnožování chráněných děl.

- 38 Podle údajů obsažených v předkládacím rozhodnutí se v případě takových smluv, jako jsou smlouvy ve věci v původním řízení, v praxi ukazuje, že výběr takové odměny od koncových uživatelů coby dovozců těchto nosičů do Nizozemska je nemožný.
- 39 Pokud tomu tak je a přihlédně-li se k tomu, že systém výběru zvolený dotčným členským státem jej nemůže zprostit povinnosti dosáhnout výsledku spočívajícího v tom, že autorům, jimž byla způsobena újma, zaručí skutečné vyplacení spravedlivé odměny jako náhrady za újmu vzniklou na jeho území, je na orgánech tohoto členského státu, a zejména na jeho orgánech soudních, aby našly takový výklad vnitrostátního práva, který bude v souladu s uvedenou povinností dosáhnout stanoveného výsledku a který zaručí výběr uvedené odměny od prodávajícího, který přispěl k dovozu uvedených nosičů tím, že je poskytl koncovým uživatelům.
- 40 Za takových okolností, jako jsou okolnosti připomenuté zejména v bodě 12 tohoto rozsudku, nemá v tomto ohledu na danou povinnost uvedeného členského státu žádný vliv skutečnost, že v případě takových smluv sjednaných na dálku, jako jsou smlouvy ve věci v původním řízení, je prodejce jednající jako podnikatel, který kupujícím s bydlištěm na území tohoto členského státu poskytuje jakožto koncovým uživatelům vybavení, přístroje nebo nosiče k rozmnožování, usazen v jiném členském státě.
- 41 S ohledem na předchozí úvahy je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že směrnice 2001/29, zejména její čl. 5 odst. 2 písm. b) a odst. 5, musí být vykládána v tom smyslu, že členský stát, který zavedl systém poplatků za soukromé rozmnožování k tíži výrobce nebo dovozce nosičů určených k rozmnožování chráněných děl a na jehož

území nastala újma způsobená autorům tím, že kupující, kteří zde mají bydliště, užili jejich díla k soukromým účelům, je povinen zajistit, že tito autoři skutečně obdrží spravedlivou odměnu jako náhradu této újmy. Pouhá skutečnost, že prodejce vybavení, přístrojů nebo nosičů k rozmnožování jednající jako podnikatel je usazen v jiném členském státě, než ve kterém mají bydliště kupující, nemá v tomto ohledu na danou povinnost dosáhnout stanoveného výsledku žádný vliv. Je na vnitrostátním soudu, aby v případě, že nelze zajistit výběr spravedlivé odměny od kupujících, vykládal vnitrostátní právo tak, že umožní výběr této odměny od povinné osoby jednající jako podnikatel.

K nákladům řízení

- ⁴² Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, zejména její čl. 5 odst. 2 písm. b) a odst. 5, musí být vykládána v tom smyslu, že za osobu povinnou zaplatit spravedlivou odměnu upravenou v uvedeném odst. 2 písm. b) je nutno v zásadě považovat koncového uživatele, který soukromě pořídí rozmnoženinu chráněného díla.**

Členské státy však mohou zavést poplatek za soukromé rozmnožování k tíži osob, které dávají tomuto koncovému uživateli k dispozici vybavení, přístroje nebo nosiče k rozmnožování, neboť tyto osoby mají možnost promítnout výši tohoto poplatku do ceny za poskytnutí uvedeného vybavení, přístrojů nebo nosičů, kterou platí koncový uživatel.

- 2) Směrnice 2001/29, zejména její čl. 5 odst. 2 písm. b) a odst. 5, musí být vykládána v tom smyslu, že členský stát, který zavedl systém poplatků za soukromé rozmnožování k tíži výrobce nebo dovozce nosičů určených k rozmnožování chráněných děl a na jehož území nastala újma způsobená autorům tím, že kupující, kteří zde mají bydliště, užili jejich díla k soukromým účelům, je povinen zajistit, že tito autoři skutečně obdrží spravedlivou odměnu jako náhradu této újmy. Pouhá skutečnost, že prodejce vybavení, přístrojů nebo nosičů k rozmnožování jednájí jako podnikatel je usazen v jiném členském státě, než ve kterém mají bydliště kupující, nemá v tomto ohledu na danou povinnost dosáhnout stanoveného výsledku žádný vliv. Je na vnitrostátním soudu, aby v případě, že nelze zajistit výběr spravedlivé odměny od kupujících, vykládal vnitrostátní právo tak, že umožní výběr této odměny od povinné osoby jednájí jako podnikatel.

Podpisy.